

Ritta Ahm (KrF):

Jeg har ikke kunnet være til stede ved anden behandling af dette lovforslag, og derfor vil jeg gerne bekendtgøre her, at jeg har taget et særstandpunkt vedrørende alle hovedvejsstrækninger på nær hovedvejsstrækningen i Sønderjylland.

Jeg støtter Forenede Danske Motorejere og Dansk Sejlerunion og Dansk Naturfredningsforening bl.a. af trafikøkonomiske og ikke mindst af miljømæssige årsager, og derfor kan jeg ikke stemme for lovforslagets vedtagelse.

Glensgård (FP):

Under udvalgsarbejdet har vi været inde på nogle spørgsmål, og vi har haft ministeren til samråd bl. a. i spørgsmålet om den videreførelse af Hvidovrevej, der skal ske inde i København. Ministeren har under dette udvalgsarbejde bekræftet, at han vil optage forhandlinger med Københavns kommune.

Jeg vil bede ministeren bekræfte her, at de forhandlinger kommer til at foregå således, at ministeren tydeliggør for Københavns kommune, at man kun kan få den fulde effektivitet af Hvidovremotorvejen, såfremt Københavns kommune færdigudbygger indføringen i København. Jeg vil også bede ministeren bekræfte, som det skete ved anden behandling, at der ikke vil være en udnyttelse på mere end 60-70 pct., såfremt Københavns kommune ikke følger det af ministeren fremlagte.

Jeg vil også her ved tredje behandling af forslaget sige, at vi nu har fået forkastet vores ændringsforslag om at dele lovforslaget, hvorfor min gruppe nøje har overvejet, skal vi sige fordelene og ulemperne ved dette lovforslag. Vi har delt os næsten nogenlunde lige, idet en del af gruppen synes, at den fejlinvestering, man foretager i Farølinjen, er så stor, at vi desværre ikke kan støtte lovforslaget. En anden del af gruppen mener, at da der nu er så stort flertal for Farølinjen, skal der under alle omstændigheder bygges en sådan bro, og samtidig ønsker man ikke de andre tre projekter sinket ved at stemme imod lovforslaget, hvorfor denne del af gruppen støtter forslaget. Der er også et par medlemmer, som mener, at der er så stor usikkerhed om fordelene og

ulemperne ved dette lovforslag, at de vil undlade at stemme ved tredje behandling.

Fuglsang (DKP):

Som mit parti har gentaget den ene gang efter den anden, er vi absolut for en fornuftig, tidssvarende og alsidig udbygning af vore veje som af vore andre trafikmidler, og vi er for en hurtig igangsættelse, ikke mindst af beskæftigelsesmæssige grunde, men på den anden side er der så mange utilfredsstillende ting i dette lovforslag og de fire dele, det består af, at vi ikke kan stemme for det, men vil undlade at stemme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 124 stemmer mod 23; 10 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Overførsel af underskud) [af Glistrup m. fl.].

(Lovforslag nr. 36. Fremsat 17/10 75. Første behandling 20/11 75. Betænkning 12/12 75. Anden behandling 17/12 75. Tillægsbetænkning 26/5 76).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Glistrup (FP):

En dyb pessimisme og mistillid til fremtiden breder sig ud over erhvervslivet. Hovedårsagen hertil er, at dette tings flertal gang efter gang i de seneste 15-16 år har dummet sig, har været kortsynede, har indført urimelige bestemmelser, urimelige arbejdsvilkår for erhvervslivet.

Den slags ting fjerner man naturligvis ikke ved en enkelt afstemning om et enkelt forslag, men det, vi nu skal tage stilling til, er en af de ting, der så ganske umiddelbart klinger som aldeles urimeligt. Det er den regel, der siger, at de, der er dynamoerne, drivkræfterne, igangsætterne, inden for erhvervslivet, de, som går i gang med nye projekter, de skal ligefrem mishandles, i stedet for at samfundet kæler for dem som dem, der virkelig kan redde vores sociale problemer, dem, der virkelig kan redde vores arbejdsløshedsproblemer.

Det er sådan, at hvis en mand sætter et projekt i gang og måske over en 5-årig periode tjener 200.000 kr. på det, altså ligger med en indtægt på 40.000 kr. om året, kan han risikere, at det hele bliver taget fra ham, hvis det kommer til at forløbe på den måde, som det ofte vil med et nyt projekt, at de første par år er stærkt underskudsgivende, fordi der er fejlting, fordi der ikke er den fornødne interesse på markedet, og fordi tingene ikke er bygget op. De 200.000 kr. kan meget vel fordele sig sådan, at der inden for de første par år måske bliver tabt f. eks. 400.000 kr., og så kommer gevinsten til gengæld hjem i form af, at der måske i det femte år kommer en indtjening på f. eks. 600.000 kr. Der kommer så staten og stjæler i det femte år $\frac{2}{3}$ af de 600.000 kr.: man skal betale 400.000 kr. i skat for at have tjent 200.000 kr., netop i den situation, hvor der er allerstørst grund til fra folketingets side at tilskynde erhvervslivet til at gå i gang med at udføre et stykke nyt, skabende arbejde. Det er aldeles uanstændigt, at det ligger på den måde. Der er ingen af de lande, vi normalt sammenligner os med, der har tilsvarende uanstændigheder i deres skattelovgivning.

Den 11. september i år kan vi fejre 20-året for, at der i Århus universitets festskrift blev gjort opmærksom på dette forhold. Igennem disse 20 år har man været fuldt opmærksom på, hvordan dansk skatte-

lovgivning er urimelig forskelsbehandlende i forhold til udlandets. Der har været mørke i disse 20 år. Hver gang problemet er blevet rejst, har man bare sagt: ja men vi må have nogle udvalg, vi må have nogle kommissioner til at kigge nærmere på det; det har været svaret konstant igennem disse 20 år.

Et lysglimt i mørket kom, da det radikale venstre ved det tidligere medlem Lauge Dahlgaard indså, hvordan tingene var, og 4 dage før hr. Lauge Dahlgaard forlod dette ting, fremsatte han her fra denne talerstol det forslag, som vi nu skal stemme om, nemlig at man skal have lov til at lave modregning igennem de 5 år.

Det, der kan redde ikke bare det igangsættende erhvervsliv, men også det erhvervsliv, der er kommet ned i dyb krise som f. eks. fiskeri, skibsværfter og andre brancher, der er inde i meget langtidsprægede nedgangsperioder, men hvor der dog trods alt må forventes til syvende og sidst at komme en opgang, kan man altså ikke udnytte. Der er ikke nogen grund til at holde fast ved erhvervet, ingen grund til at satse på fremtiden, når vi har den urimelige begrænsningsregel, som vi i øjeblikket har i ligningslovens § 15.

Det radikale venstre gik til valg på det af hr. Lauge Dahlgaard fremsatte forslag. Efter valget har det radikale venstre ikke været til at drive til at stemme for sit eget forslag. Det parti, som først og fremmest profiterede på erhvervslivets indsats under valgkampen, partiet venstre, Danmarks liberale parti, har haft nøjagtig den samme tøven, for, som man siger, man skal jo ikke støde de socialdemokrater, der bare vil begunstige middelmådighederne og derigennem faktisk sinke og hindre dette land i at udvikle en sund økonomi, den eneste sunde økonomi, som kan danne basis for, at samfundets trivsel og dermed den sociale standard virkelig kan udvikle sig i dette land.

Dette er den holdning, som af rent politiske og taktiske grunde fører til, at dette folketing nu om nogle minutter vil nedstemme dette forslag om, at fristen i ligningslovens § 15 udvides fra 2 år til 5 år. Det er sørgeligt, det skal ligge på den måde.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er en spændende udvikling, der er i gang med hr. Glistrup og hans parti: man

[Bernhard Baunsgaard.]

tager grovere og grovere midler i brug for at gøre sig kendt i offentligheden, man viger nu ikke tilbage for at fremsætte direkte løgne heroppefra, man bruger sprogets groveste ord for at komme i overskrifterne. Jeg beklager, at man i den grad trækker tingets værdighed ned.

Man lader, som om det er staten, der stjæler, når den opkræver skatter. Jeg gad vide, hvem staten stjæler til. Samfundet opkræver et kontingent for at gennemføre de sager, som et flertal i dette ting ønsker skal ske i samfundet, f. eks. støtte til de gamle, f. eks. betaling af sygehusene. Det kalder man fra fremskridtspartiets side at stjæle. Jeg beklager, at man i den grad forvrider kendsgerningerne, ligesom jeg på det skarpeste må beklage, at man med hensyn til det forslag, som hr. Lauge Dahlgaard og jeg i sin tid fremsatte, siger, at vi, siden vi første gang fremsatte det, har glemt alt om det. Hr. Glistrup ved udmærket, at jeg har genfremsat det. Hr. Glistrup ved udmærket, at det ikke har været til at overtale et flertal i dette ting til at stemme for det. Hr. Glistrup er tilhænger af demonstrationer. Jeg er mere tilhænger af, at der sker noget på disse områder.

Sidste år fik vi fra radikal side gennemført, at det blev tilladt at tilbageføre underskud for selskaber, men ikke for personer. Jeg understreger, at det radikale forslag gik ud på, at der skulle kunne tilbageføres i 2 år for såvel personer som selskaber. Ministeren meddelte under anden behandling af fremskridtspartiets demonstrationsforslag, at man havde nedsat et udvalg, der ville overveje, hvordan man kunne sikre en mere lige lig stilling ved beskatningen af selskaber og andre former for erhvervsvirksomheder, herunder de personligt ejede. En betænkning derfra kommer til august, men nu skal der demonstreres igen. Man har ikke tid til at vente bare de par måneder.

Som jeg sagde før, er jeg mere tilhænger af, at der sker noget på området. Jeg er også mere tilhænger af, at der sker noget på dette område, end at vi igen får konstateret, at der ikke er noget flertal. Hr. Glistrup ved jo, at hverken socialdemokratiet eller venstre i øjeblikket er til at overtale til at fremføre et underskud i det, som efter min opfattelse vil være rimeligt, nemlig 5 år. Men hr.

Glistrup ved jo også, for det har jeg fortalt ham, at ministeren har sagt, han er parat til at tage dette problem op til løsning. Jeg kan føje til, at det indgår i det katalog, som septemberforligets partier drøfter.

Derfor er jeg parat til at vente disse få måneder for at sikre erhvervslivet et resultat, men jeg er ikke interesseret i at lave disse demonstrationer, der kun gavner én eneste, nemlig hr. Glistrup og den vildføring af vælgerne, som han forsøger — desværre med så udpræget held, fordi der er jo overskrifter i det, hvad enten hr. Glistrup finder på her inde i salen at kravle op på en stol eller bruge rendestensudtryk for at gøre sig bemærket.

Ømann (SF):

Jeg skal ikke deltage i de borgerlige partiers her førte kamp for at takkes erhvervslivet. Jeg synes i virkeligheden, det er en meget dårlig arbejdsmark, man har valgt, for jeg tror ikke, at der er nogen ude i erhvervslivet, der i og for sig vil takke de borgerlige partier særlig for denne indsats.

Sandheden er jo den, at der ikke er behov for disse fremføringsregler af underskud i videre omfang, end vi allerede har dem, og det hænger simpelt hen sammen med, at der gives mange, mange reguleringsmuligheder, som gør, at man kan placere sine underskud, sin indkomst, sin skattebetaling, akkurat som man vil. Derfor synes jeg, man skulle holde op med denne usaglige jamren.

Stetter (KF):

Hr. Glistrup har ændret sit forslag, således at et eventuelt underskud ikke skal kunne modregnes i de forudgående to års positive almindelige eller særlige indkomst. Det betyder, at det lovforslag, vi her behandler, herefter kun tillader, at et underskud kan fradrages i positiv indkomst i de nærmest følgende fem indkomstår. Efter gældende retsregler er der allerede i dag mulighed for at modregne i de nærmestfølgende to år. Der er med andre ord ikke tale om principielle ændringer, men kun om en forhøjelse af den nuværende 2 års grænse til en 5 års grænse.

Hr. Glistrup skal ikke klandres for, at lovforslaget på denne måde svækkes i forhold til det oprindelige forslag. Initiativet viser blot, at hr. Glistrup er ved at blive realpolitiker eller, som hr. Glistrup plejer at

[Stetter.]

sige: gammelpartipolitiker. Hr. Glistrup har nogle gange udtrykt forargelse eller panik over, at den konservative gruppe i et forsøg på at opnå resultater har svækket sine forslag. Nu er vi på linje, og derefter kan denne formålsløse diskussion mellem os forhåbentlig høre op.

Vi kan anbefale, at man stemmer for lovforslaget. Vi ønsker at medvirke til en løsning af dette vigtige spørgsmål. Dansk erhvervsliv er urimelig dårligt stillet i henseende til skattemæssige regler for frem- og tilbageførsel af underskud. Alle de lande, dansk erhvervsliv skal konkurrere med, har langt bedre vilkår. Jeg kan høre på hr. Ømanns indlæg, at hr. Ømann overhovedet ikke har nogen føling med de problemer, danske virksomhedsledere kæmper med.

Såfremt man ønsker at bekæmpe ledigheden og styrke de private arbejdspladser, skal man stemme for dette lovforslag. Jeg begriber ikke regeringen og socialdemokratiet: det er jo i tusindvis af arbejdspladser, det drejer sig om, og her har man mulighed for at styrke disse arbejdspladser og give dem mulighed for fortsat at eksistere. Det er en højst tiltrængt forbedring af de skattemæssige vilkår for frem- og tilbageførsel, og vi anbefaler tinget at stemme for dette lovforslag.

Glistrup (FP):

Jeg takker hr. Bernhard Baunsgaard for hans oplysning om, at han stadig står på den linje, som det radikale venstre stod på, da man i november måned 1974 fremsatte et forslag, der var mere vidtgående end det, vi nu skal stemme om.

Så meget desto mere må jeg undre mig over, hvorfor i alverden hr. Bernhard Baunsgaard og hans parti ikke kan stemme for fremskridtspartiets forslag nu her efter halvandet års forløb. Jeg forstod på ham, at en af de væsentligste grunde var, at han ville vente endnu et par måneder, der var tilbage til august. Ja men har hr. Bernhard Baunsgaard da ikke opdaget den socialdemokratiske taktik, der i de 20 år, dette spørgsmål har været til debat, har været ført hele vejen igennem, og som går ud på, at man bare skal vente en måned eller to, til folketinget lige er blevet sendt hjem, og så skal vi se at få det taget op. Der er jo ikke

nogen som helst grund til at vente, for som hr. Stetter helt rigtigt påpegede, er der ikke skygge af principiel ændring i, at man går fra den nuværende lovs 2 års frist til en 5 års frist; der er simpelt hen bare tale om, at man giver erhvervslivet en større rummelighed at arbejde i.

Men, nævnte hr. Bernhard Baunsgaard så, septemberpartierne drøfter disse ting. Det er selvfølgelig også meget rart, at der er noget, man kan sidde fredeligt og drøfte i den gruppe, der hedder septemberpartierne, men det kan i hvert fald ikke være det afgørende. Vi har da lykkeligvis set, at der er ét af de fem septemberpartier, der er så vågent, at det kan være med i denne hjælp til at få hjulene i gang igen i erhvervslivet, nemlig at centrum-demokraterne er med. Men, siger hr. Bernhard Baunsgaard endelig, der er jo ikke noget flertal for det. Ja men sådan selvopgivende holdning kan det da ikke nytte noget at have. Hvis man virkelig, som hr. Bernhard Baunsgaard siger med sine læber, ønsker at fremme dette her, må man da presse på igennem sin afstemning og stemme ja til det, man selv siger man synes er rigtigt. Det har ikke været sådan, at vi bare som fusentaster utålmodigt har maset på. Vi havde dette forslag til anden behandling før jul, og netop for at kunne arbejde, netop fordi vi dog havde den tiltro, at i hvert fald partiet venstre kunne være med til at danne et flertal, har det nu ligget i udvalg i yderligere 4-5 måneder imellem anden og tredje behandling. Havde hr. Bernhard Baunsgaard villet hjælpe med til den tanke, som han synes er rigtig, havde vel selv kolossen venstre været til at skubbe hen på det rigtige sted, hvis bare vi kunne have skubbet i fællesskab. Men det ville hr. Bernhard Baunsgaard ikke.

Erhard Jakobsen (CD):

Må jeg først som repræsentant for et af septemberforligspartierne sige, at jeg ikke kan se, hvorfor i alverden septemberforliget skal blandes ind i dette. Det kan ikke være rimeligt, at når man inviterer nogle partier til et forlig og de derfor må opgive visse ting, som de ellers står for, skal man have dem lokket med i alt muligt og begrænse deres aktiviteter på alle områder; det kan ikke være folketingets interesse. Det her ligger langt ud over, hvad septemberforliget

[Erhard Jakobsen.]

har med at gøre. Det er jo noget, man har kæmpet med i årevis, længe før nogen tænkte på et septemberforlig, og det er noget, der ud i al fremtid vil have en virkning, der peger langt videre end det midlertidige perspektiv, man har i septemberforliget.

Jeg har ikke, og der er ingen i min gruppe, der vil gøre krav på, at de har det, samme kendskab til erhvervslivets vilkår, som hr. Stetter har fra direkte deltagelse, og som hr. Glistrup har fra at have beskæftiget sig med det på mange måder. Men vi mener ud fra almindelig sund fornuft at kunne fastslå, at der er noget i det her, som, uanset om det virker stærkt, virker meget, eller virker lidt, i hvert fald er en gestus over for erhvervslivet, der viser erhvervslivet, at vi herinde ikke bare interesserer os for, hvor vi kan komme til at plukke, og hvor vi kan komme til at tage noget. Det viser, at vi prøver at forstå, at mange af erhvervslivets folk i disse år og i andre år er i vanskeligheder. Der er konstant erhvervsfolk, der er i vanskeligheder, fordi de er på vej op eller på vej ned, og kan det her være en hånds-rækning til dem synes jeg, folketinget må tage det seriøst. Også jeg vil som hr. Stetter komplimentere fremskridtspartiet for, at man er i stand til at se bort fra den interesse, et nyt parti har i at stille de store krav og idealerne op, og gå ned på forhandlingsniveauet og sige: vi skal se at få noget igennem. Det mener jeg man bør række hånd til, og det er det, centrum-demokraterne har søgt at gøre.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Se at få noget igennem! Ja men i et demokrati skal der et flertal til at få noget igennem. Jeg vil gerne sige til hr. Erhard Jakobsens bemærkninger, at et flertal ikke dannes ved, at 4 centrum-demokrater støtter 24 fremskridtsfolk og 9 konservative i denne sal; der skal immervæk 89 til at skabe et flertal i dette ting, sådan som det er fordelt med de grønlandske og færøske stemmer.

Jeg vil gerne sige til hr. Glistrup, at man kan gøre meget for at vende tingene på hovedet, men jeg håber, det lykkes for vælgerne at gennemskue, hvad det er for noget — undskyld udtrykket — vrøvl, hr. Glistrup står og siger heroppe nu. Selvopgi-

vende holdning! Skulle der være noget selvopgivende i, at man som demokrat venter på et flertal, at man gør alt for at arbejde for at få dette flertal? Det er ikke spor selvopgivende; det er at erkende og anerkende demokratiets principper, at der skal et flertal til at gennemføre ting. Jeg venter til august og forsøger igen i september og til oktober, hvis det ikke lykkes nu. Jeg håber så, at de herrer vil være med til til sin tid at prøve på at skabe det flertal, der er nødvendigt, for at vi ikke bare ender i tomme demonstrationer, men også får gennemført noget til gavn for erhvervslivet.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Det, der giver mig anledning til at tage ordet, er, at hr. Erhard Jakobsen giver udtryk for at være på usikker grund i stillingtagen til det spørgsmål, vi her skal stemme om om lidt. Derfor vil jeg gerne sige til tinget, at vi i næste samling vil have et bedre udgangspunkt for at tage stilling til disse ting. Jeg har i et svar til folketingets skatte- og afgiftsudvalg oplyst, at jeg har bedt skattedepartementet og statsskattedirektoratet om at undersøge dels de administrative, dels de økonomiske konsekvenser af at gennemføre en udvidet adgang til fremføring af underskud.

Jeg har senere oplyst til skatte- og afgiftsudvalget, at dette materiale ville foreligge i løbet af få måneder, således at vi har et virkelig godt udgangspunkt for at tage beslutning omkring dette, når vi mødes igen i næste samling, det synes jeg tinget skal vide. Det er nu engang en god skik at kende konsekvenserne af det, vi beslutter herinde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

forkastedes med 69 stemmer mod 35; 42 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om tipning. (Afsocialisering af tipstjenesten) [af Poulsgaard m. fl.].

(Lovforslag nr. 214. Fremsat 10/2 76. Første behandling 11/3 76. Betænkning 26/5 76).